

Signa diagnostica sunt; vel ipsum morbum
ejusq; essentiam detegentia; quæ ex pluribus con-
junctis constituuntur; dicunturq; παθγνωμονικά: Vel
causas ejus manifestantia, ἀπογνωμονικά appellata; vel
eundem ab aliis similibus affectibus discernentia,
διακριτικά vocitata.

χόλιον.

Signorum doctrinam ac cognitionem medico summè ne-
cessariam esse, ac juxta utilem maximè, non est quod multis pro-
bare conemur: res ipsa loquitur. Cum enim mediante eâ, medicus
in morbi cognitionem perveniat, quis non videt, sine his parum
illum proficere in curatione posse: ut taceam alias necessitatis hu-
jus, utilitatisq; causas. Difficilem verò, ac multis obscuritatibus
involutam juxta esse: ut non rarò conjecturalem medicinam fa-
ciat, quis neget? & certè medicum cum primis ευσοχία præditum,
esse oportet, feliciter hanc qui aggredi velit. Signorum verò
plurimæ quanquam dentur differentiæ; tamen potissimæ eæ sunt,
quæ in diagnostica, & prognostica ea discriminant, quarum utra-
que ex essentialiter inhærentium, causarum, ac effectuum fonti-
bus petuntur.

Παθγνωμονικά igitur i. ea cum sint; quæ affectum ipsum,
ejusq; essentiam constituunt; ex uno verò signo rarissimè affe-
ctum cognoscere liceat, quæ simul ac conjunctim sumpta, ea con-
stituunt; dispiciendum. Cum v. noster affectus unam tantum me-
lancholicorum deliriorum det speciem: COMMUNIA cum omnibus
eij differentis meritò habebit signa. Medici verò cum sit, non tan-
tum præsentem aliquem curare ac abigere morbum; sed & immi-
nentem præcavere: INSTANTIS SIGNA meritò primò loco
tradenda. Sunt vero ea. Somnus turbulentus, variis ac tetris hor-
rendisq; somniis interruptus: cui vigiliæ succedunt: tristitia ac
mœror præter solitum hominem invadunt; metusq; compre-
hendit; cogitationibus nimium indulget, easq; in unâ re defixas
habet. Et cum recensiti jam affectus, ab omnibus autoribus, ut

For.